

Informacja

o decyzji w sprawie odmowy zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej wytwarzanej w pełnym skojarzeniu z ciepłem w Elektrowni Szczecin, wchodzącej w skład Zespołu Elektrowni Dolna Odra S.A. z siedzibą w Nowym Czarnowie

W dniu 19 marca 2004 r. wpłynął wniosek Zespołu Elektrowni Dolna Odra S.A. z siedzibą w Nowym Czarnowie (pismo znak: GK/KE 3095), zwanego dalej „Przedsiębiorstwem” o zatwierdzenie zmiany taryfy dla energii elektrycznej wytwarzanej w pełnym skojarzeniu z ciepłem w Elektrowni Szczecin, wchodzącej w skład Przedsiębiorstwa, zatwierdzonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki Nr OSZ – 821 / 1272 – A / 2 / 4 / 2003 / V / AB z dnia 12 czerwca 2004 r.

Przedsiębiorstwo uzasadniło zmianę taryfy nieuzyskaniem planowanych przychodów zgodnie z zatwierdzoną taryfą, ze względu na zmniejszenie sprzedaży energii elektrycznej. W wyjaśnieniach przedstawionych w piśmie znak: GK/KE z dnia 5 kwietnia 2004 r. Przedsiębiorstwo podniosło, iż bezpośrednią przyczyną zmniejszenia wielkości sprzedaży była zmiana poziomu sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną i ciepło łącznie z 65 % do 70 %, wprowadzona rozporządzeniem Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 30 maja 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu obowiązku zakupu energii elektrycznej i ciepła z odnawialnych źródeł energii oraz energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z wytwarzaniem ciepła (Dz. U. Nr 104 poz. 971), zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie obowiązku zakupu”. Spowodowało to, zdaniem Przedsiębiorstwa, iż dla spełnienia warunków wymaganej sprawności, poprzez zwiększenie stopnia skojarzenia, koniecznym było zmniejszenie ilości sprzedawanej energii elektrycznej.

Po rozpatrzeniu przedmiotowego wniosku decyzją OSZ – 4211 – 1 (4) / 2004 / 1272 / V B / AB z dnia 19 kwietnia 2004 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki odmówił zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej wytwarzanej w pełnym skojarzeniu z ciepłem w Elektrowni Szczecin z następującym uzasadnieniem.

Rozpatrując wniosek Przedsiębiorstwa należy zaznaczyć, iż taryfy przedsiębiorstw energetycznych ustalane są w oparciu o wielkości planowane, co w konsekwencji może powodować, iż wielkości faktyczne mogą od nich odbiegać. W przypadku elektrociepłowni planowane wielkości mogą odbiegać od rzeczywistego wykonania, bowiem produkcja ciepła w skojarzeniu z produkcją energii elektrycznej charakteryzuje się uzależnieniem od

warunków pogodowych, które na etapie kalkulacji taryfy są nie do przewidzenia. Odchylenia wielkości faktycznych od wielkości planowanych są elementem ryzyka gospodarczego związanego z prowadzoną przez przedsiębiorstwo energetyczne działalnością. Zmiany te mogą wpływać zarówno na osiągnięcie przychodu niższego niż planowany, ale też mogą powodować, że przychód realizowany przez przedsiębiorstwo energetyczne będzie wyższy niż prognozowany na etapie kalkulacji taryfy.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 34, poz. 293) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki regulując działalność przedsiębiorstw energetycznych zobowiązany jest minimalizować koszty tychże przedsiębiorstw i odbiorców. Akceptacja wniosku o korektę taryfy w każdym przypadku, gdy koszty faktycznie odbiegają od planowanych uwalniałaby Przedsiębiorstwo od podejmowania działań w kierunku poprawienia efektywności gospodarowania. Powyższe potwierdza wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 18 września 2002 r. (Sygn. akt XVII Ame 115/01), oddalający odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki odmawiającej zatwierdzenia zmiany taryfy dla energii elektrycznej. Sąd w przytoczonym wyżej wyroku zwrócił ponadto uwagę, że: *„(...) odmienna wykładnia, umożliwiająca przenoszenie wszystkich podwyżek cen wprost na konsumentów, przeciwdziałałaby kształtowaniu się rynku energetycznego po stronie popytowej. (...) W konsekwencji przeciwdziałałoby powstaniu rynku konkurencyjnego.”*

Przedsiębiorstwo wnosząc o zmianę zatwierdzonej taryfy dla energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z ciepłem skorzystało z możliwości zmiany decyzji ostatecznej przewidzianej art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z jego brzmieniem decyzja ostateczna może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał lub przez organ wyższego stopnia, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Po przeanalizowaniu złożonego przez Przedsiębiorstwo wniosku Prezes URE uznał, iż interes strony przemawiałby za koniecznością podwyższenia cen ustalonych przez Przedsiębiorstwo w taryfie tylko wówczas, gdy można byłoby w sposób bezsporny stwierdzić, że strona na skutek działań przez nią nie zawinionych ponosi straty finansowe. Argument ten jednakże nie dotyczy Przedsiębiorstwa. Dodatkowo należy nadmienić, iż zmniejszenie sprzedaży energii elektrycznej i nieuzyskanie z tej przyczyny planowanych w zatwierdzonej taryfie przychodów, było świadomym działaniem Przedsiębiorstwa

zmierzającym do osiągnięcia takich wielkości produkcji energii elektrycznej i ciepła, które w danych warunkach technicznych umożliwią utrzymanie pełnego skojarzenia, określonego przepisami rozporządzenia w sprawie obowiązku zakupu. Zgodnie bowiem z § 3 ust. 2 rozporządzenia przez skojarzone źródło energii rozumie się jednostkę wytwórczą wytwarzającą energię elektryczną i ciepło ze sprawnością przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną i ciepło łącznie w wysokości co najmniej 70 %. Produkcja energii elektrycznej w skojarzeniu z ciepłem gwarantuje Przedsiębiorstwu zbyt energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z ciepłem, po określonej cenie, zatwierdzonej przez Prezesa URE.

Zmiana w rozporządzeniu w sprawie obowiązku zakupu poziomu sprawności przemiany energii chemicznej paliwa w energię elektryczną i ciepło z 65 % na 70 % miała na celu wyeliminowanie z preferencji mało sprawnych źródeł skojarzonych. Żaden z przepisów tego rozporządzenia nie obligował Przedsiębiorstwa do zmiany dotychczasowej struktury produkcji energii i ciepła w celu osiągnięcia 70 % sprawności ogółem. Przedsiębiorstwo mogło zatem w dalszym ciągu wytwarzać energię z niższą sprawnością, jednakże skutkiem tego byłoby nie objęcie energii elektrycznej obowiązkiem zakupu i nie zatwierdzanie taryfy dla energii elektrycznej przez Prezesa URE, lecz działanie na rynku konkurencyjnym. Przedsiębiorstwo podejmując we własnym zakresie decyzję o zmianie struktury produkcji dla podwyższenia sprawności, celem dalszego korzystania z przywilejów obowiązkowego zakupu wytworzonej przez siebie energii, nie może oczekiwać, że skutki tego zostaną przeniesione na wszystkich odbiorców. Wynik takiego działania Przedsiębiorstwa nie może bowiem być uznany przez Prezesa URE za koszt uzasadniony.

W tym miejscu wymaga podkreślenia, że aktualna cena energii elektrycznej Przedsiębiorstwa jest wyższa o 39 % od średniej ceny energii elektrycznej dla ok. 40 przedsiębiorstw wytwarzających energię w skojarzeniu, którym Prezes URE zatwierdza taryfy. Jednocześnie cena ta jest wyższa o 57 % od cen wynikających z kontraktów dwustronnych zawieranych na rynku konkurencyjnym przez elektrownie kondensacyjne. Wymaga podkreślenia, iż Przedsiębiorstwo nie korzysta z innej technologii lub paliwa, które mogłoby usprawiedliwiać powyższe różnice.

Produkcja energii elektrycznej w skojarzeniu z ciepłem posiada preferencje Państwa w postaci obowiązku zakupu energii elektrycznej, a ponadto po cenach wyższych od cen na rynku konkurencyjnym. Prezes URE zobowiązany jest zatem nie tylko do zapewnienia

poprzez taryfy pokrycia uzasadnionych kosztów działalności przedsiębiorstw energetycznych, ale i do ochrony odbiorców przed nieuzasadnionym poziomem cen.

Jednocześnie należy zaznaczyć, iż zasady stanowienia cen energii elektrycznej wytwarzanej w skojarzeniu z ciepłem nie uwzględniają korelacji ceny z wielkością planowanej sprzedaży energii elektrycznej.

Przeciwko wydaniu decyzji zatwierdzającej zmianę taryfy przemawia również słuszny interes społeczny, bowiem wniosek Przedsiębiorstwa o zmianę taryfy skutkowałby wzrostem cen energii elektrycznej dostarczanej odbiorcom finalnym. Zaakceptowanie przez Prezesa URE, proponowanej przez Przedsiębiorstwo, znacznej podwyżki ceny energii elektrycznej miałoby bezpośredni wpływ na taryfę operatora systemu przesyłowego (PSE S.A.), w której zaplanowana została kwota opłat rekompensacyjnych zakupu energii objętej obowiązkiem zakupu, bowiem zmiana cen zakupu energii ze skojarzenia skutkowałaby nie tylko zmianą taryfy PSE S.A., ale również taryf spółek dystrybucyjnych.

W związku z powyższym wniosek Zespołu Elektrowni Dolna Odra S.A. o zmianę taryfy, który skutkowałby wzrostem cen energii elektrycznej dostarczanej odbiorcom, nie mógł uzyskać akceptacji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Przedmiotowa decyzja została przekazana stronie.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

ZASTĘPCA DYREKTORA
Północno-Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Szczecinie

Barbara Głajstowt

Szczecin, dnia 19 kwietnia 2004 r.